

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 29. april 2010
Kontor: Dyrevelfærdskontoret
Sagsnr.: 2010-156-0219
Dok.: MCO41048

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 6 vedrørende forslag til lov om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven (Forbud mod besiddelse mv. af visse hunde, båndpligt, aflivning af hunde, der skambider, midlertidig frakendelse af retten til at have med dyr at gøre mv.) (L 163), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 8. april 2010.

Lars Barfoed

/

Jens Teilberg Søndergaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 6 vedrørende forslag til lov om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven (Forbud mod besiddelse mv. af visse hunde, båndpligt, aflivning af hunde, der skambider, midlertidig frakendelse af retten til at have med dyr at gøre mv.) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 31. marts 2010 fra Dansk Kennel Klub, jf. L 163 – bilag 9.”

Svar:

1. Dansk Kennel Klub har rettet henvendelse til Folketingets Retsudvalg vedrørende det forbud mod besiddelse og avl af 13 hunderacer og krydsninger, hvori disse indgår, som følger af lovforslaget. Dansk Kennel Klub anfører bl.a., at man ved at opfinde nye racenavne kan omgå forbuddet mod visse hunderacer. Dansk Kennel Klub foreslår derfor, at kun hunde med en FCI anerkendt stambog bør kunne registreres i Dansk Hunderegister som tilhørende en bestemt race.

Justitsministeriet kan i den forbindelse oplyse, at FCI (Fédération Cynologique Internationale) er en international sammenslutning af kennelklubber. Sammenslutningen har bl.a. til formål at sikre den gensidige anerkendelse af stambøger, der er udstedt af en af de 84 nationale kennelklubber, som er medlem af FCI. I Danmark er Dansk Kennel Klub medlem af FCI.

2. Det følger af hundelovens § 1 b, stk. 2, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 3, at politiet kan stille krav om, at besidderen dokumenterer hundens race eller type, hvis der er tvivl om, hvorvidt en hund tilhører en af de racer eller krydsninger, som er omfattet af det foreslåede forbud mod besiddelse mv. af visse hunde. Har besidderen ikke inden for en frist, som politiet fastsætter, fremlagt tilstrækkelig dokumentation for, at hunden ikke tilhører en af de racer eller krydsninger heraf, som er omfattet af forbuddet, vil hunden blive anset for at være holdt i strid med forbuddet, jf. 1 b, stk. 4.

Som det fremgår af pkt. 2.3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger, har Justitsministeriet ikke fundet, at der i lovteksten bør stilles nærmere krav til, hvordan besidderen dokumenterer, at der ikke er tale om en forbudt hund. Besidderen kan f.eks. fremlægge en stambog eller dna-attest

vedrørende hunden og dens forældre, eller besidderen kan fremlægge erklæringer fra personer, der kan redegøre for hundens afstamning.

3. For så vidt angår oplysninger i Dansk Hunderegister om hundens race eller type skal Justitsministeriet bemærke, at der er tale om oplysninger, der er indberettet af hundens ejer. Dansk Hunderegister – der er en privat forening – foretager en registrering af de indberettede oplysninger uden at foretage en nærmere prøvelse af oplysningernes korrekthed. Oplysninger i Dansk Hunderegister vil derfor ikke nødvendigvis i sig selv være tilstrækkelig dokumentation for, at der ikke er tale om en af de forbudte hunde.

Hvis en hund ser ud som en af de forbudte hunde, vil besidderen således efter de foreslåede regler kunne blive anmodet om at dokumentere, at hunden ikke er en af de forbudte hunde, uanset hvilken race hunden er registreret som i Dansk Hunderegister. Hvis besidderen ikke er i stand til at dokumentere, at der ikke er tale om en af de forbudte hunde, f.eks. ved at fremlægge en stambog vedrørende hunden, anses hunden for omfattet af forbuddet.

Som det er redegjort for ved Justitsministeriets besvarelse af spørgsmål nr. 13 vedrørende lovforslaget, vil det i første omgang være politiet, der vurderer ægtheden af den dokumentation, som besidderen fremlægger. Politiet vil i den forbindelse f.eks. kunne kontakte den stambogsførende klub, hvis der er i tvivl om ægtheden af en fremlagt stambog. Hvis en sag bliver indbragt for domstolene, vil det være retten, som skal vurdere ægtheden af den fremlagte dokumentation.